

vennernes Side i sine Bestræbelser for, at det, vi gaa med til, ikke skal blive en daarlig Fæstning men en god og forsvarlig Fæstning, og for at vi skulle handle saaledes, at vore Vælgere ikke blive misfor nøjede og ikke gøre Oprør imod os, men tværtimod støtte os og bifalde, hvad vi gøre.

Jeg ved, at det ærede Medlem er Stemningsmenneske, og jeg forstaar jo, at han i det Øjeblik, hvor han talte, som han gjorde, har glemt Socialdemokratiets Militærprogram, men jeg sætter dobbelt Pris paa, at hans Stemning kommer til at herske over det kunstigt paatvungne Program. Det er en fuldstændig Parallektion med mig, som det ærede Medlem iværksætter. Det gaar saa vidt, at hvad angaar den Tale, han holdt til en Del af mine Fæller paa denne Side af Tinget, vilde jeg næsten tro, at det ærede Medlem, hvis jeg havde talt efter Manuskript den 13. August, da vi drøftede disse Ting, paa en underfundig Maade var kommen i Besiddelse af mit Manuskript; thi atter der faldt hans og mine Udtalelser fuldstændigt sammen. Som sagt, for denne uegenlyttige og kraftige Tilslutning til den Opfattelse af Forsvaret, jeg nærer, bringer jeg det ærede Medlem min hjertelige Tak.

Jeg vilde altsaa gøre nogle Bemærkninger om min Stilling til Afstemningen her. Jeg gør det ikke saa meget af Hensyn til Tingets Medlemmer, som ikke ville være uklare over Forholdet, men jeg gør det, fordi jeg tror, Vælgerne udenfor Tinget ikke have saa let ved at forstaa de Kaar, under hvilke vi virke herinde, og det vil maaske derfor være rigtigt at sige et Par Ord derom. Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen) har sikkert Ret i, at den Forhandling, vi her have ført, ikke paa nogen Maade kan kaldes saglig, og naar han har Ret, følger deraf, at de mere end 200 Ændringsforslag, vi nu skulle stemme om, kunne de af os, der ikke paa Forhaand paa Grund af særlige Betingelser ere dybt inde i Forholdene eller endog sagkyndige, umuligt have erhvervet sig Sagkundskab om, og de ville alle være henviste til, hvad jeg er, mere eller mindre blindt at følge et Medlem, til hvis Sagkundskab de have nogenlunde Tillid i denne Afstemning, og ville ikke have nogen selvstændig Mening undtagen paa enkelte Punkter. Saaledes vil jeg, naar det drejer sig om Tjenestetidens Forkortelse, ikke være i Tvivl om, at jeg er Modstander deraf, og naar det drejer sig om saadanne Ændringsforslag som

dem, der ere stillede fra vor Side for at sørge for den fornødne Artilleribesætning ude paa Landbefæstningen, er jeg ikke i Tvivl om, at det er noget, jeg bør stemme for. Men i det store og hele vil jeg som andre Medlemmer komme til at staa ret forudsætningsløs overfor den store Masse af Smaaændringer. Nu har dette ikke saa meget at sige for de fleste af de 12 Love, som foreligge, thi det er at vente, at de herfra gaa op til Behandling i det andet Ting, og jeg haaber, den Behandling vil komme til at rumme den Saglighed, Behandlingen her har manglet. Jeg ser mig altsaa nødsaget til — uagtet jeg som Medlem af dette Ting ikke holder af det — at haabe paa, at der paa et andet Sted vil blive givet Erstatning for, hvad der er kommet til at mangle her.

Men jeg vil sige et Par Ord om een af disse Love, som er ligefrem, enkel og klar, nemlig Befæstningsloven, som kun rummer enkelte Paragraffer, og som tillige har den Egenskab, at den — for at gentage det samme Udtryk, jeg brugte forleden Dag — ubetinget er Fundamentet eller skal skabe Fundamentet i den hele Forsvarsordning. I dette Lovforslags § 3 foreslaas der, at Københavns Befæstning skal nedlægges, og det er da selvfølgelig saaledes, at efter de Anskuelser, jeg har lagt for Dagen, maatte jeg ønske og finde det naturligt og rimeligt, at alle, der var Modstandere af dens Nedlæggelse, stemte mod § 3, mod selve Nedlæggelsesparagraffen, selv om det Vidunder skulde indtræffe, som jeg har hørt enkelte naive Mennesker beskæftige sig med, at samtlige radikale og socialdemokratiske Medlemmer ogsaa skulde stemme mod Nedlæggelsen og derved bevirke, at Nedlæggelsesparagraffen blev udstemt i dette Ting. Hvis dette Vidunder skulde hælde, vilde det for mig ikke være nogen Sorg og ikke til Forfærdelse paa nogen Maade, men til ganske overordentlig Glæde, paa samme Maade som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) Udtalelser ere mig til Glæde. Det vilde være mig en Fornøjelse at se den Alliance og se fra de to Sider en Afstemning, der modsatte sig Nedlæggelsen af Københavns Landbefæstning, og jeg mener ikke, at der vilde komme frygtelige politiske Følger ud deraf. Hvis det gik saadan, formoder jeg, at den nuværende Regering ganske roligt ikke desto mindre vilde lade hele Serien af Love gaa op til Landstinget, der indsætte sin Fordring om Nedlæggelsen paa ny og meddele enten straks eller i et Fælles-